

ZVON

PROSINEC / DECEMBER

2017

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Baziliáni

MV

Rád svätého Bazila Veľkého je mníšsky rád Gréckokatolíckej cirkvi, známy aj ako baziliáni, či pod menej známym pomenovaním Baziliánsky rád sv. Jozafáta. Bol založený v roku 1631 svätým Jozafátom Kuncevičom a Kyjevským gréckokatolíckym biskupom Jozefom Rutským. Ako regula tohto mníšskeho rádu slúži regula sv. Bazila, významného svätca zo 4. storočia, o ktorom si ešte povieme. Najprv si však v krátkosti načrtneme niečo o Gréckokatolíckej cirkvi a Východných katolíckych cirkvách vo všeobecnosti.

Pod Katolíckou cirkvou si väčšina z nás predstaví len najpočetnejšiu Rímskokatolícku cirkev na čele s pápežom v Ríme. Pravdou však je, že súčasťou Katolíckej cirkvi je ešte niečo vyše 20 takzvaných „Východných“ katolíckych cirkví. Tu sa musíme pozrieť do histórie a k počiatkom Cirkvi. Vieme, že Pán Ježiš po sebe nezanechal žiadne liturgické knihy, takisto ani apoštoli. Vieme tiež, že prvá svätá omša bola ustanovená a slávená Spasiteľom počas poslednej večere a potom sa apoštoli schádzali na lámanie chleba každú nedeľu ako sa dočítame v Skutkoch apoštolov. Neskôr sa apoštoli vydali ohlasovať evanjelium do celého vtedy známeho sveta, kde zakladali komunity kresťanov a svätili biskupov. Ako ale slávili tieto komunity liturgiu, keď spočiatku neexistovali liturgické knihy? Odpoveďou je, že liturgia bola (a je) v hlavných črtách spoločná – napríklad svätá omša obsahovala dve časti ako to poznáme aj dnes – liturgia slova, čiže čítanie zo sv. Písma a kázeň, a liturgia Eucharistie; avšak liturgický jazyk, oblečenie, hudba/spev a tiež iné znaky si prešli rôznym historickým vývojom a boli teda odlišné na rôznych územiach. Dnes preto hovoríme v liturgii o rôznych liturgických obradoch čiže „ritoch“ (latinské slovo z ktorého pochádza aj slovo „rituál“).

Treba však podotknúť, že tu sa nejednalo a dodnes sa nejedná o vieroučné rozdiely, teda tieto Východné katolícke cirkvi majú to isté vyznanie viery ako my a takisto uznávajú autoritu pápeža ako Petrovho nástupcu a hlavy Cirkvi. Toto mimochodom platilo všade až do roku 1054, teda celé jedno tisícročie, keď došlo k takzvanej „Veľkej schizme“ (čiže rozdeleniu) Cirkvi a odčlenení Byzantskej (dnes Pravoslávnej) cirkvi od Katolíckej. Gréckokatolícka cirkev, ktorá je zároveň najväčšou

z týchto Východných katolíckych cirkví (ostatné sú skôr menšie komunity najmä na Blízkom východe) vznikla v roku 1595 kedy sa Pravoslávna cirkev na dnešnom západe Ukrajiny, časti Litvy a Bieloruska rozhodla podrobiť sa autorite pápeža a vrátiť sa tak do Katolíckej cirkvi. Ponechali si však svoju vlastnú (pravoslávnu) liturgiu a zvyky. Ku zvykom môžeme zaradiť aj to, že kňazi Gréckokatolíckej cirkvi sa môžu pred kňazskou vysviackou oženiť (nie však už po nej a biskupi nesmú byť ženatí), teda neplatí pre nich povinnosť celibátu (ako to je aj v Pravoslávnej cirkvi). Je to tým, že celibát kňazov je len cirkevný predpis, nie je a nikdy nebol vieroučnou otázkou a Východné katolícke cirkvi podliehajú svojim predpisom a tradíciám – majú aj vlastné kánonické (cirkevné) právo.

A teraz sa vráťme k samotným baziliánom. Svätý Bazil bol veľký svätec, teológ a filozof 4. storočia pôvodom z Byzancie a bol Grék. Byzancia bola vtedy centrom vzdelanosti v teológii a aj čoraz vplyvnejším mocenským centrom, keďže západný Rím mocensky pomaly upadal a koncom piateho storočia aj skončil. Bazil mal vyššie vzdelanie a po skončení štúdií sa utiahol na púšť v oblasti Blízkeho východu kde žil ako mních. Mníšstvo bolo na Východe (teda vo východnej časti Rímskej ríše) už pomerne zabehnutý fenomén. Nie však tak dobre organizovaný ako to bolo neskôr na Západe, kde prišlo práve z Východu a kde prvý mníšsky rád založil svätý Benedikt až v polovici 6. storočia. Mnísi na Východe (na mysli mám východné čiže Pravoslávne kresťanstvo) sa dodnes nesústredujú do nejakých veľkých reholí či kongregácií a ich kláštory sa nazývajú monastiere. No a práve svätý Bazil napísal regulu z ktorej väčšina východných mníchov vychádza. Bazil však nebol mníchom po celý život, stal sa neskôr kňazom a biskupom. Ako biskup bojoval hlavne proti arianizmu - Ariáni popierali Božstvo Ježiša Krista a tento blud sa veľmi rozšíril, dokonca až tak, že v istých úsekoch histórie mali početnú prevahu nad pravovernými kresťanmi, čiže bola to veľmi vážna hrozba.

Po ustanovení Gréckokatolíckej cirkvi sa svätý Jozafát Kuncevič a Kyjevský gréckokatolícky biskup Jozef Rutský podujali na reformu upadajúceho mníšstva a na základe regule svätého Bazila založili rád svätého Bazila Veľkého, ktorý neskôr potvrdil pápež. Mníšsky život baziliánov je založený na modlitbe a manuálnej práci. Mnísi žijú skromne a asketicky. Na Slovensku majú baziliáni štyri monastiere (kláštory) a ku Gréckokatolíckej cirkvi sa hlási viac než 200 000 veriacich.

DNES SE DOMA V ČESKU A NA SLOVENSKU oslavuje výročí 17. listopadu. Slavíme svátek Den boje za svobodu a demokracii. 17. listopadu pamatujeme dvě významné události, které se dotkly mnoha životů. Roku 1939 Hitler nařídil násilně potlačit studentské demonstrace. Roku 1989 začala demonstrací v Praze tzv. Sametová revoluce. Tady v Americe vysvětluji svým přátelům, jak si to pamatuji já a jak jsem tuto událost prožíval. Především bych chtěl upřímně vyznat, že nikdo z nás obyčejných lidí nevěřil, že bychom se dožili svobody - tj. vlády bez komunistů. Bylo to na "věčné časy". Najednou se to všechno strhlo a my jsme během několika dnů zažili převrat, který nás ani ve snu nenapadlo. Tu dobu jsem studoval poslední rok teologie v Litoměřicích. Koho by tehdy napadlo, že další ročníky budou už studovat v Praze a v Olomouci. Že budou vyučovat řádní profesori. Koho by tehdy napadlo, že na jaře příštího roku přijede papež, a že ho přivítá prezident. Papeži Janu Pavlu II., dnes svatému, jsem podal ruku, když jsme byli představováni jako jáhni, kteří asistovali při oltáři na Velehradě 1990. Ani ve snu nás nenapadlo, že za několik měsíců nebude v naší zemi spřátelená armáda, a že zůstanou po ní jenom rozbitá kasárna a zamořené území na vojenských střelnicích. Nikoho ani nenapadlo, že budeme mít své vlastní křesťanské školy všeho typu, že budeme mít síť charitních zařízení. Nakonec také, že bude vrácen majetek ukradený církvím a my budeme ekonomicky nezávislí na státě. Mnoho lidí, kteří dlouhá léta žili v exilu se mohli bez obav vrátit nebo navštívit své příbuzné. Ten hrozný plot, který dělil socialistický ráj od hrozného Západu. Ten plot, který zabil stovky lidí - ten byl odstraněn.

Ano, objevilo se nemnoho lidí, kteří využili změnu ke svému obohacení, ke své kariéře. Byli lidé, kteří okamžitě převlékli kabáty. Byli lidé, a jsou dodnes, kteří zpochybňují naši cestu ke svobodě. Nejsem politik, ale jako duchovní katolické církve, jsem nesmírně šťastný, že jsem se dožil této změny. A proto se modlím za dobré a poctivé představitele naší země, aby ji vedli k rozkvětu. Katolická církev bude vždy na straně lidí, kteří hledají svobodu, toleranci a soužití s ostatními.

*Přeji Vám hezké čtení,
Fr. Antonín*

**Jesličky nám říkají, že
Bůh se nikdy nevnučuje
sílou**

TRUE Reformers

Jerome K. Williams

Persecution

The story of the Carmelite reform is a tangled one, fraught with the confusion of overlapping jurisdictions and bedeviled by human weakness and imprudence. But it follows a pattern important to understand for the reform of the Church. It seems a rule that the stiffest opposition to the work of God comes, not from the unbelieving world, but from elements within the Church. At first sight this can seem anomalous; but in the light of God's preferred manner of saving the world it makes more sense. "The Lord has chosen Zion," sings the psalmist, "he has desired it for his habitation: "This is my resting place for ever" (Ps 132:13-14). Once God had initiated salvation history by gathering a people to himself who were to be salt and light to the world, that people and their history emerged as the center of the world's narrative, the unique stage upon which the human drama would be enacted. First the Chosen People of Israel and then the Christian Church became by necessity the main theater of spiritual warfare. Jesus's most difficult opponents were not the general populace, but the Pharisees and the chief priests; Paul was far more concerned about false teachers than about pagan unbelievers; and down the centuries the fiercest battles that Christians have waged have been with other Church members often involving bishops and members of religious orders. Efforts to renew the Church have been most strenuously opposed by factions within the Church itself. Teresa of Ávila once alluded to this reality: "The way of true religion is so little used that friars or nuns who begin truly to follow their calling have more to fear from members of their own communities than from all the devils." For reform to take root there is always a need for the endurance of Christ-like suffering by some of the Church's members at the hands of others within the Christian community. John of the Cross seemed set apart for just this purpose; he exemplifies what it means to be offered with Christ—as a sacrificial victim for the renewal of the Church.

(a sample of the book)

Hlavně si všechno tak neber. Aneb Ježíš se netrefil...

převzato z www.vira.cz

z knihy Briana Cavanaugha "Kup si los"

Jednoho slunečného jitra jsem seděl u snídaně a uvažoval o všech starostech a problémech, které mě poslední dobou sužovaly. Potíže v práci, rodinné starosti - opravdu bych si měl dopřát čas k pořádné modlitbě, řekl jsem si. A tu náhle jsem cítil, že za mými zády kdosi vešel do místnosti. Otočím se a vyhrknu: "Pane Ježíši! Co ty tady děláš?"

Sám Pán stál v mých dveřích! Promnul jsem si oči - doopravdy je to On sám? Ano, všechno odpovídá, počínaje běloskvoucí nesešivanou sukní až po jemně se blyštící svatozář. "To tedy ... ehm ... inu, ne že bys tu snad neměl být, ale já ... já jaksi ... nejsem zvyklý setkávat se s tebou ve tvé viditelné podobě," koktal jsem. Tahle nečekaná návštěva mne úplně vykolejila. Bezděky jsem uvažoval, jestli jsem se nedopustil nějakého pochybení.

Usmál se a oči se mu rozzářily. "Šel by ses se mnou na chvíli projít?" zeptal se mne. "Ehm ... to tedy ... ovšem, zajisté!" řekl jsem stále ještě v hrozných rozpacích. A tak jsme spolu vyšli na venkovskou uličku, jež vede kolem mého domu. Zvolna mi začal docházet význam události, která mne potkala, a tu jsem si pomyslel: Jaká to neuvěřitelná příležitost! On přece zná řešení všech mých problémů, odpovědi na otázky, jež mě trápí v práci ... v rodině ... Stačí se zeptat! Pár minut jsme šli mlčky a pak jsem Ho oslovil: "Promiň mi, Pane," řekl jsem, "ale potřeboval bych poradit v jedné moc spleťté záležitosti."

Ale než jsem svou otázku stačil dokončit, Ježíš zvedl prst k ústům a maličko naklonil hlavu. "Pst! Slyšíš?" zeptal se. Zprvu jsem neslyšel vůbec nic. Ale pak mi k uším dolehlo slaboulinké bublání nedalekého potůčku, zurčícího mezi kameny pod převislými větvemi. I povzdychl si Pán: "No řekni, není to nádhera?" "Ach ano ... zajisté." Měl jsem ale plnou hlavu docela jiných myšlenek. Chvíli jsem ještě z úcty k Němu mlčel, ale pak jsem vyhrkl: "Pane, dělá mi starosti můj duchovní život. Ve svých modlitbách cítím takovou prázdnotu. Ovšem, dočetl jsem se, že v těchto případech..." Položil mi ruku kolem ramen. "Tíše! Slyšíš je?" Zeptal se znovu. Na nedaleké louce si hrály a výskaly děti. A Pán se znovu pousmál. "To je krása, vid'?" zvolal nadšeně. "Jistě ... dobře, žes mě na to

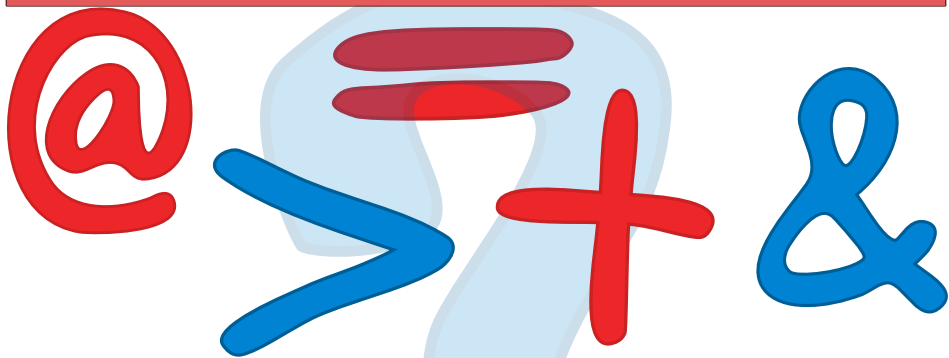
upozornil." Ale pak jsem dodal už trochu podrážděně: "Přece víš, že taky miluju děti." A šli jsme dál.

Napadla mě hrozná věc. Co jestli tuhle příležitost promarním? Tady po svém boku mám odpovědi na všechny otázky, které mě sužují! Ježíš přece zná ta nejhlubší tajemství vesmíru, lásky i smrti. Tak jsem se nakonec odhodlal promluvit s ním o náboženství. Koneckonců je to jeho nejvlastnější parketa, že ... "Pane," odvážil jsem se, "hrozně by mě zajímalo, co soudíš o sporech mezi moderní biblickou hermeneutikou a..." Opět mě přerušil tím, že mi znovu přátelsky položil ruku na rameno. Zatnul jsem zuby. Pán se zastavil a mlčky sebral u cesty pár kamínků. Na obličej mu hrál klukovský úsměv. "Vsadím se, že netrefíš vršek tamhletoho telefonního sloupu," vyzval mě.

Byl jsem zmaten. Jakže je to možné? A k tomu mne vyzývá sám náš Pán? Tedy něco takového bych od druhé božské osoby opravdu nečekal! No řekněte sami - kdyby vy jste byli Bůh, nesnažili byste se být alespoň kapánek vážnější? A Pán se skutečně rozmáchl a vrhl kamínek na sloup. Proletěl vysokým obloukem a ... Hmmm ... Ježíš se netrefil! Byl jsem sice čím dál tím sklíčenější, ale přesto jsem se také sehnul a sebral pár kamínků. Co mi taky zbývalo, že? Bez zvláštního nadšení jsem první z nich mrštil na sloup. Prásk! Přímo do kandelábru! Pán na mne hrdě pohledl a zasmál se. "Jsi fakt dobrej," povídá.

Jak jsme šli dál, začal jsem mít dojem, že mám v hrudi kamení. Kdykoli jsem zavedl řeč na nějaké důležité téma, Pán mě vždycky přerušil. Jednou ho zaujala vánkem zmítaná modrá čekanka, jindy zase motýl, který usedl na mechem porostlou plaňku plotu. Naše procházka pomalu končila. Byl jsem tak rozmrzelý, že jsem ani nevěděl co říct. Ale pod černým vlajícím vousem se Pán čtverácky usmíval. Když se už měl k odchodu, světlo jeho očí na okamžik ještě víc zazářilo. Šel ke dveřím, ale ještě naposledy pohlédl přes rameno a řekl: "Hlavně si všechno tak neber..."

Tak jsem se zeptal: „Pane Bože, proč jsi nám seslal Bibli? Vždyť přece máme přírodu. V ní vidíme krásu stvoření. V přírodě a v jejích zákonech můžeme vidět Tvoji ruku, která to všechno diriguje, plánuje, udržuje“. A ty jsi mně odpověděl: „máš pravdu, v přírodě, ve vesmíru mě můžeš odhalit, ale mnoho lidí zaměnilo mne stvořitele za ty stvořené věci. Lidé začali uctívat stromy, slunce, měsíc, moře. To, co jsem stvořil, začali považovat za bohy. Tak jsem vám poslal Bibli, ve které jste mohli poznat, že všechno má původ ve mně“.

Tak jsem se zeptal: „Pane Bože, proč jsi nám seslal Ježíše Krista svého syna, vždyť už přece máme Bibli? A ty jsi mně odpověděl: „máš pravdu, v Bibli se můžeš dočíst o mé lásce k Tobě. V této knize života máš mnoho dobrých rad, jak správně žít a proměnit obyčejný život v pochod lásky. Ale promiň mi ten výraz, Bible je pořád jenom papír. Nemusíš mně věřit, že to s tebou myslím dobře. Tak jsem si myslel, že bych poslal svého Syna, aby ti ukázal, jak moc tě mám rád. Nakonec jsme se domluvili a On navrhl, že nevezme na sebe jenom lidské tělo, ale také bude zakoušet všechno to, co ty zakoušíš ve svém životě. Od narození, až do potupné smrti na kříži“.

Tak jsem se zeptal: „Pane Bože, už trochu chápu, ale ještě se chci zeptat. Proč ta tajemná eucharistie - mše svatá“? A ty jsi mně odpověděl: „to všechno plně pochopíš až v nebi. Je to pravda, že jsem chtěl, abyste se společně scházeli a čekali na příchod mého Syna. Ale mám svůj úmysl, být s vámi zvláštním způsobem – v eucharistii. V chlebě a víně. I když jsem všude, v každé částici celého vesmíru. Co po tobě žádám je, abys mně věřil, že jsem s tebou a dávám se za pokrm v podobě chleba a vína. Chceš důkaz – neexistuje, jenom mně VĚŘ“.

Tak stále plně nechápu, ale tuším, že můj život má hluboký smysl, že nejsem hříčkou osudu. Jsem dítě boží a to už teď zakouším na cestě svého života. Díky Bože za narození Tvého Syna, chci jeho narozeniny letos oslavit spolu se svými bratry a sestrami při mši svaté... CaT

Milí čtenáři, bratři a sestry, z celého srdce Vám i Vaším drahým přeji požehnaný adventní čas a krásné prožití svátku narození našeho Pána Ježíše Krista. Boží pokoj ať naplní Vaše domovy. I když budete možná prožívat všelijaké trable, mějte na paměti jedno. Ježíš - Bůh se narodil aby sdílel spolu s Tebou všechno dobré i zlé....

Váš Fr. Antonín

Letošní "Annual Migration Mass" jsme slavili v sobotu 18. listopadu 2017 v konkatedrále sv. Josefa v Brooklynu. Bohoslužbě předsedal náš biskup Nicolas DiMarzio. Přímluvy zazněly ve dvaceti třech jazycích. Za nás měl přímluvu v češtině Mikuláš Pope. V průvodě nesl transparent naší krajské rodiny se svoji maminkou, naší varhanicí Martou Pope.

**Annual
Migration
Mass
Brooklyn
2017**

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci prosinci: Lucie Reynolds 1. prosince, Adriana Čušková 6. prosince, Emilie Kováčik 6. prosince, Rev. Jan Czudek 6. prosince, Rev. Antonín Kocurek 7. prosince, Věra Combs 8. prosince, Helen Hlinka 9. prosince, Božena Smrčka 11. prosince, Zdenka Rosenberg 11. prosince, Václav Solfronk 18. prosince, Leia Reynolds 20. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Martina Ester Nehybka 26. prosince, Zuzka Petrová 31. prosince.

3. listopadu před pětácti lety, 1982, se slovy „žehnám všem kněžím“ naposledy vydechl P. Antonín Šuránek, služebník Boží, který vychoval několik generací kněží a sebe označoval za brigádníka Ducha Svatého.

10. listopadu jedenáct nositelů Nobelovy ceny se ve dnech 10. – 11. listopadu 2017 ve Vatikánu zúčastní konference o jaderném odzbrojení.

14. listopadu pronásledování křesťanů dosáhlo v nejpostiženějších zemích v letech 2015-2017 svého historického vrcholu. Kristovi následovníci jsou nejvíce perzekuovanou skupinou na světě. Přesto se o nich málo hovoří. Západní vlády by proto měly využít svého vlivu a zastat se utlačovaných menšin, zejména křesťanů. Vyplývá to z poslední zprávy Pronásledování a zapomenutí, kterou vydala papežská nadace Církev v nouzi.

15. listopadu ve středu se česká delegace, kterou vedla I. místopředsdkyně Senátu PČR senátorka Miluše Horská, náměstek ministra zahraničních věcí ČR Václav Kolaja, primátorka hlavního města Prahy Adriana Krnáčová a primátor statutárního města Olomouce Antonín Staněk setkala s papežem Františkem. Přítomen byl též velvyslanec ČR u Svatého stolce Pavel Vošalík a kardinál Dominik Duka OP.

15. listopadu v Itálii vychází kniha objasňující náhlé úmrtí papeže Jana Pavla I. v roce 1978. Dílo z pera novinářky a vicepostulátorky procesu blahorečení papeže Stefanie Falascové podrobně rekonstruuje poslední chvíle života Albina Lucianiho na základě dokumentů, svědectví a lékařských zpráv. Podle knihy zemřel Luciani přirozeným způsobem na srdeční selhání.

19. listopadu For the first “World Day of the Poor”, Pope Francis had lunch with some 1,500 destitute people in the Paul VI Hall of the Vatican. The lunch followed Mass, with tables arranged in the hall: “Welcome everyone,” the Pope said as people arrived.

21. listopadu Kapitula Benediktinského arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově, za předsednictví P. Edmunda Wagenhofera, praesese Slovanské benediktinské kongregace sv. Vojtěcha, zvolila 61. opata břevnovského kláštera. Stal se jím dosavadní převor-administrátor opatství P. Petr Prokop Siostrzonek.

22. listopadu Svatý otec zaslal videoposelství s pozdravy a požehnáním do Barmy a Bangladéše, které navštíví v rámci své apoštolské cesty. V Barmě bude pobývat od 27. do 30. listopadu, v Bangladéši pak od 30. listopadu do 2. prosince. Obě poselství se dostanou ke svým divákům prostřednictvím tamějších sdělovacích prostředků.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

Jana Novotná, Peter a Greta Bunza, Bohdan a Jirina Kowalyk, Dana Sablik, Pat a Ed Babor, Frank a Rose Macek, Joseph A. Kocab, Alzbeta Sykora, Julie Conklin, Lillian Kubernat, Ruzena Buzova, Andrew Poncic, Eva Jankovic, Hlelen Hlinka, Our Lady of Lourdes Parish.

úmysly mší svatých v měsíci prosinci 2017

datum	úmysl	dárce
3. prosince	Na poděkování Pánu Bohu za dar života	Antonín Kocurek
6. prosince	Za + prarodiče Josefa a Ludmilu Malých	Libuše Král
10. prosince	Za + rodiče a děti	František Křenčík
13. prosince	Na poděkování za 4. pravnučka	Hedvika Krátká
17. prosince	Za + manžela Vítězslava Hlavatého	manželka Anna
20. prosince	Za + bratra Jiřího a jeho manželku Evu	Libuše Král
21. prosince	Za + Ivanku Kowalyk - Berger	B. a J. Kowalykovi
24. prosince	Za krajanskou rodinu - nedělní mše	
24. prosince	Za krajanskou rodinu - mše v noci	V 9PM
25. prosince	Za krajanskou rodinu - Narození Páně	
27. prosince	For Babor Family	Ed a Pat Babor
28. prosince	Za + rodiče	B. a J. Kowalykovi
31. prosince	Za krajanskou rodinu	

Mše svaté o Vánocích a na Nový rok

V neděli 24. prosince bude mše svatá ráno v **10.30 AM**

Večer 24. prosince bude mše svatá v **9.00 PM** (tzv. Půlnoční, koledy...)

25. prosince bude mše svatá v **10.30 AM**

Na Sylvestra 31. prosince 2017 v neděli bude mše svatá v **10.30 AM**

Na Nový rok 1. ledna 2018 bude mše svatá v **10.30 AM**

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvонnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Paní **Helena Otýpka** přijala z rukou našeho pana biskupa Nicolase DiMarzio "Shining Star". Toto ocenění se uděluje každým rokem lidem, kteří se velkou měrou angažují ve svých komunitách v brooklynské diecézi. Paní Helena emigrovala do USA v roce 1967. Už na začátku existence naší krajanské rodiny v Astorii od roku 1971 se aktivně zapojovala do všech akcí pořádaných v kostele i mimo něj. Ráda zpívala ve sboru při kostele, který vedl pan Miroslava Lebeda. Paní Helena je také dlouhá léta nejen členem Bohemian

Citizens Benevolent Society of Astoria, ale pracovala i ve vedení této krajanské organizace. Všichni také rádi vzpomínáme na známé "Czech/Slovak Winter Balls", kterých byla spoluorganizátorkou. Krásný večer v pátek 13. října v restauraci Gardulos v Broklynu, kde byly ceny udělovány, jsme oslavili také s její maminkou Růženou Bunžovou a dětmi Carolinou a Markem. Za celou krajanskou rodinu Vám paní Heleno děkuji za veškerou pomoc v kostele a přeji Boží požehnání pro Vaši rodinu.

Fr. Antonín